

Romsdalsmiljøet

Samtale med André Bach.

Desember 2006

André flyttet for en tid tilbake fra Oslo til Romsdalen for å være nærmere de store veggene, slik at han kunne drive mer hopping fra fjell. Han er en av de mest erfarne og profilerte basehopperne i landet. Han har drevet mye med akrobatikk i forbindelse med fjellhopp, sentral i forbindelse med filmene 1ST - og 2ND BASE. Han ble pappa i året som gikk.

Sportslig

Det har skjedd mye med hensyn til ferdigheter de senere årene. Miljøet både i Romsdalen og ellers svært dynamisk. Det går på økte ferdigheter: folk hopper lengre, bedre og har mer kontroll. Dette gjelder spesielt marsjing (flyvning: fritt -fall-delen av hoppet med kroppen formet aerodymanisk som en vinge) og snittflyvning (marsjingen/flyvningen følger tett på terrenget). Men det er mindre akrobatikk enn før. Folks ferdigheter innen marsjing har utviklet seg veldig de seinere årene. Det er mindre lavhopping, og mye mindre ureglementert hopping fra bygninger, broer, antenner, master. Mer fjellhopping innebærer at det er mer friluftsliv, det vil si til dels bratte og lange fjellturer inn til de store veggene. Jeg synes det virker som det er store vegger som teller akkurat nå.

Utstyr

Folk hopper mye med vingedress og marsjbukser. Det har skjedd lite innen skjermutvikling.

Trollveggen

Det var rettssak i 2003, fordi flere personer ble tatt for hopping i veggen. Det som skjedde, var at politiet beslagla kamera med videotaper, der de brukte disse filmene for å identifisere flere hoppere. Vi erkjente de faktiske forhold, men ikke straffeskyld, da vi ville prøve saken for retten. Vi tapte og fikk individuelle bøter fra 15.000 til 25.000 kroner. Opinionen i området har til tider vært positive til at veggen skal åpnes for hopping. Men saken ble ganske komisk, da det kom fram at politiet i Rauma, som hadde anholdt hopperne, selv hadde diverse hopp bak seg med fallskjerm fra fly (og altså ikke fra bakken) i Trollveggen, altså innenfor forbudssonen. Det var nær på å bli en ny, og for politiet, svært pikant sak. (Dette viser ikke bare noe av veggens attraksjon som hopparena, men at både basehopperne og fallskjermhoppere kontinuerlig "reforhandler" Trollveggs-forbudet på bakgrunn av økt hoppmestring med skjerm. Red. kommentar) Jeg søker nå justisdepartementet om tillatelse til å gjøre et lovlig hopp i Trollveggen. Det blir spennende å se utfallet av det.

Jeg har inntrykk at politiet overvåker veggen mindre enn før, samtidig som det er betydelig mye mer hopping, spesielt i 2006 har det vært stor aktivitet i veggen. Et russisk klatrelag i Trollveggen filmet i løpet av en 2 ukers periode i 2006 alle hopp som fant sted rundt dem. Det var stor aktivitet i forhold til tidligere. Men så var jo været svært flott også da.

Og så ser det dessuten ut til å være en større andel av uerfarne hoppere i Trollveggen nå i forhold til tidligere. Mange går opp sammen i store grupper på 10 til 15 personer midt på dagen, slik at det er åpenbart for andre turister hva som skjer. Dette er selvsagt provoserende både for politiet og for lokalbefolkningen. Lokale hoppere er stort sett diskre og går alene eller i små grupper og på mindre kurante tider av døgnet.

Aktiviteten i Romsdalen

Vi har funnet nye exiter (avsprangsteder): Bispen ved Trollstigen. Dette er teknisk krevende. Vi hopper 10 meter fra publikum. Dessuten fra Store Trolltind, Stabben og Mongura. Ellers hopper trønderne som før i Litledalen. Det er mye hopping i Eikesdalen. Til Katthammeren er det laget ny rute opp fra Vike. Fra Vikesaksa var det blant annet hopping i forbindelse med opptak til Schrødingers Katt (sendt oktober 2006). Og så hadde vi sesongavslutning med boogy fra Katthammeren. Her var det folk fra alle miljøene i landet, også fra Stavangermiljøet, de har jo en kronglete reise. Det var veldig ålreit.

Etter to dødsulykker i 2002 (fra Vikesaksa og Hårstadnebb) forsøkte vi å dirigere folk uten friluttslivserfaring til Kjerag, fordi hopping fra vegger i Romsdalen stort sett innebærer lange fjellturer i loddrett terreng. Dette kan fort resultere i ukritisk og ufokusert hopping, hvis folk er slitne og nedkjølte når de kommer fram til exit. Men det har likevel vært et stort tilslag av utenlandske basehoppere særlig i 2006. Dette er sikkert fordi det ligger så store mengder basefilmer fra veggene i Romsdalen ute på nettet. Før fikk alle som viste seg med base-rig, være med på fjelltur med hopping. Men de senere årene har vi lokale hoppere som er spreke fjellet, gått på tur med de vi kjenner. Nye folk tar dobbelt så lang tid.

Familie og barn, venner.

Jeg har nettopp fått barn. Og det er helt fantastisk! Så vi er tre mannlige hoppere i Romsdalsmiljøet, som har fått barn de siste årene. Alle har stort sett fortsatt med hoppinga. Vi er en fin vennegjeng som hopper sammen, både her i Romsdalen og med folk fra de andre miljøene når de kommer på besøk.